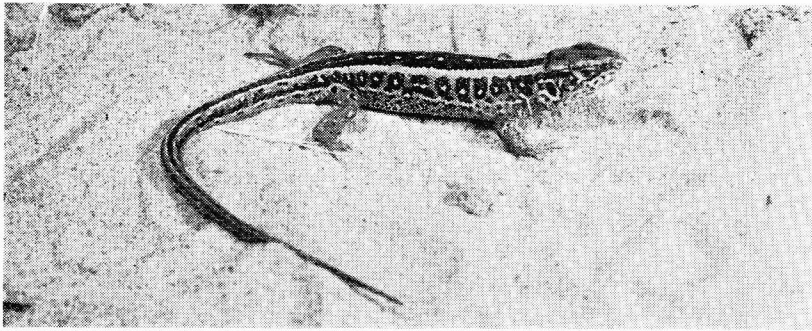

Drie jaar „*Lacerta agilis*”

Jos van Pelt, Deurne, België

Bij het begin van mijn terrariumpraktijk behoorde een paartje duinhagedissen tot de eerste dieren die ik verzorgde. Van deze dieren is nu enkel het ♀ nog in leven. Dat dit dier niet zonder meer zo oud geworden is, hoeft geen betoog.

Op 12-9-'60 kocht ik dit diertje en het werd ondergebracht in een onverwarmd vochtig bos-terrarium. Dus niet helemaal de juiste biotoop, maar ik wist toen ook nog niet dat ik een duinhagedis in bezit had, te meer daar de handelaar ze verkocht had voor een muurhagedis.

Na een goede maand stond ik echter al voor het probleem „winterslaap”. In enkele boeken en ook in „*Lacerta*” had ik al gelezen dat het moeilijk was deze hagedis te laten winterslapen. Maar ik wilde het toch wel eens proberen. Op 19-10-'60 zette ik dit paartje duinhagedissen in een winterkist in de kelder, samen met nog een paar *L. muralis* en een paartje *L. vivipara*. Op 16-2-'61 haalde ik de kist uit de kelder (mijn

ongeduld was te groot om nog langer te wachten), maar groot was mijn teleurstelling; de enige overlevende was het vrouwtje *agilis*. In het begin was ze nog wat stram en onbehendig in haar bewegingen, maar na een paar dagen at ze reeds een eerste haarloze rups.

Op 31-10-'61 zette ik het dier voor de tweede maal in winterslaap tot 14-3-'62. Deze keer sproeide ik om de veertien dagen in de winterkist wat lauw water, omdat ik dacht dat verschillende hagedissen gedurende de vorige winterslaap zouden omgekomen zijn door uitdroging, daar de grond en bladeren poederdroog waren geworden. Ik bemerkte ook, dat het wel drie weken duurde eer de duinhagedis wegkroop. Twee weken voor ik de kist weer leeghaalde, zat ze al boven op de grond en likte de druppels op die op de bladeren vielen door het sproeien.

In de loop van '62 verhuisde *Lacerta agilis* naar een oerwoudterrarium. Hierin was echter ook een onbegroeide strook met rivierzand van 30 x 60

cm aanwezig. Deze werd dan nog verwarmd met een plooibare verwarmingskabel van 2m, die in vele kronkels onder het zand lag. Na enige weken kwam ik tot nieuwe, in het begin verbazende ontdekkingen. *L. agilis*, die anders nogal een traag diertje was, dat zich gewillig liet beetnemen, werd nu heel vlug en moeilijk te pakken, terwijl ze ook de bek opensperde als ik er mijn hand naar uitstak. Dit alles was slechts te danken aan een strook verwarmde bodem.

Ondanks de goede zorgen deed ze in juli '62 een longontsteking op. Dit was waar te nemen door het feit, dat ze heel moeilijk ademhaalde, ze schokte met het lichaam, sperde de bek open en piepte hoorbaar; ook kwamen er nu en dan blaasjes op de neusgaten staan. Ik heb toen het diertje in quarantaine gezet in een volledig droog terrarium, waar ik ze bestraalde met behulp van een Philips kuikenlamp, die op een hoogte van 10 cm boven de bodem hing. Deze lamp brandde de gehele dag, 's nachts ging ze uit. Niettegenstaande de ziekte bleef ze voedsel aannemen en enkel met deze bestralingen was na twee weken niets meer van de longontsteking te merken.

Op 26-11-'62 ging ze voor een derde maal de winterkist in tot 6-3-'63. Deze keer is ze niet weggekropen, maar in een hoekje boven op de grond blijven liggen. Op het ogenblik, dat ze begon rond te scharrelen, heb ik haar er weer uitgehaald.

De winterkist vul ik op met losse, enigszins vochtige bladgrond, waaronder veel dorre bladeren. Als ik de dieren er in zet blijven ze eerst nog een week in de verwarmde kamer staan, waarvan de temperatuur echter al lager ligt dan die van het terrarium. Er wordt echter geen voedsel meer toegediend. Dan gaat de kist naar een kouder vertrek, tot ze in de kelder belandt.

Deze duinhagedis heeft zich ook tot een ware alleseter ontpopt: alle insecten die niet te hard of te groot zijn, zelfs grote sabelsprinkhanen eet ze, ook stukjes rundvlees, rauwe lever en nier neemt ze aan van de pincet. Dit laatste is vooral interessant in het vroege voorjaar als er nog niet veel insecten te vinden zijn. Rauwe lever bevat ook veel vitaminen. Op het ogenblik verkeert deze hagedis nog steeds in goede gezondheid.